

“De Wekker”, november 1957, 11^e jaargang, nummer 9.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

11e jaargang - november 1957 - nr. 9

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maats-
schappij en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg“ W. E. K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

OUDE en Nieuw

Dit slaat niet op de aanstaande jaarwisseling, geachte lezers, doch op twee producten van ons bedrijf, waarop we trots mogen zijn. Hoewel deze 5 maanden oude foto niet actueel meer is, vinden we het toch de moeite waard U deze te tonen, want deze foto is nooit meer te maken en bijzonder goed getroffen.

De Nieuw-Amsterdam, die zo zoetjes aan de „leeftijd der sterken“ heeft bereikt, passeert hier onze werf, langs zijn in aanbouw zijnde broer of, zo U wilt, zuster, de R.D.M. 300. De bouw van laatstgenoemde is, zoals U wel weet, inmiddels weer heel wat gevorderd in die 5 maanden. We hopen daarvan in één van onze volgende nummers weer iets te laten zien.

Actie "Henny"

In het oktober-nummer van De Wekker las U, en in dit nummer leest U weer iets over die actie. De daarin geuite dankbaarheid geldt ieder, die ons in staat heeft gesteld de toestellen te kopen waarmee wij nu poliopatiëntjes van drie ziekenhuizen gelukkig hebben gemaakt. Wij hebben echter meer nodig! Dit zal U duidelijk zijn, als ik U vertel van het bezoek, dat wij vrijdag 8 november ontvingen.

Des morgens werd ons bedrijfskantoor telefonisch de vraag gesteld of wij bezoek konden ontvangen van het hoofd der beademingskliniek, Dr. Van Weerden en zijn assistent Dr. Gerritsen, beiden verbonden aan het Zuideerziekenhuis te Rotterdam.

Voor de ontvangst van beide heren die, tot verrassing van ons allen, ook één van hun bijna genezen patiëntjes, de elfjarige Arie, hadden meegebracht, was ons het bedrijfskantoor ter beschikking gesteld.

Zo tegen vijven waren daar aanwezig enige bedrijfsleiders en enige vertegenwoordigers van bazen, ijzerwerkers, bankwerkers en tekenkamers. U zult begrijpen dat wij in de ruimte van het bedrijfskantoor niet alle werknemers konden uitnodigen. Vandaar dat ik thans in ons personeelsblad U het doel van dit bezoek duidelijk zal maken, want dat was voor ons allen bestemd.

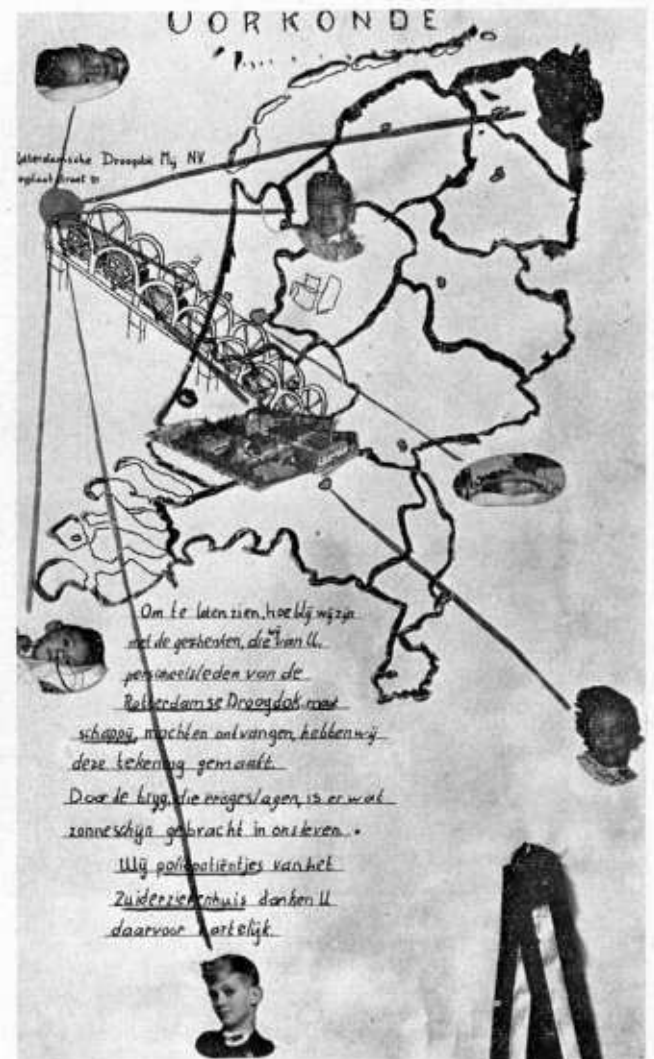
Na de kennismaking met alle aanwezigen heeft Dr. Van Weerden in spontane woorden en op zeer wel-sprekende manier verband weten te leggen tussen ons bedrijf en de medische wereld.

„U”, zei Dr. Van Weerden, „werkt in Uw technische werkplaatsen met manometers, drukmeters, buizen en leidingen en U tracht de kwalen op te sporen in de verlamde schepen, die U worden toevertrouwd om ze te repareren en ze daarna weer als nieuw in de vaart te brengen. Ook wij proberen met manometers, drukmeters en mechanische middelen de ons toevertrouwd patiënten weer geschikt te maken voor het leven.

Een elektrische trein, een brug, een klok en nog vele andere dingen kunnen een middel zijn, of kunnen bijdragen tot de genezing van een patiënt. Deze genees-

middelen behoren tot het medische arsenaal van de arts, die zijn volle aandacht schenkt aan grote en kleine mensen, die getroffen zijn door de poliomyelites. Deze middelen zijn niet zo geheimzinnig als ze U voorkomen. Ze tonen de grote waarde, die de moderne mediel toekennen aan de psychologische effecten van schijnbaar onbelangrijke dingen, die een patiënt een stapje nader tot zijn genezing brengen. Soms kan een kleinigheid een zieke over het dode punt heen helpen, wat met geen van de bekende geneesmiddelen kon worden bereikt. Daarom ook is Uw geschenk aan onze kinderen niet alleen een middel tot verpozing, het is ook een geneeskrachtig middel op de weg naar beterschap. Het domweg oefenen met vingers, handen, voeten, kortom met alle verlamde spieren, wordt zo gauw eentonig. Wanneer zij echter in staat worden gesteld een contact te bedienen om, zonder hulp van anderen, een bladzijde van een boek om te slaan, dan voelen zij tot iets in staat te zijn. Wij geven hun dat contact in de linker- of rechterhand, laten hen proberen dat met voeten, knieën, hoofd of schouders te bedienen en ziedaar, waar Uw werkkring en de onze, qua techniek, weer parallel lopen.

En nu hebben wij, als dank voor wat de R.D.M.-ers voor onze patiëntjes hebben gedaan, voor U iets meegebracht, dat door onze kinderen zelf is vervaardigd. U moet geen kunststuk in de ware betekenis van dat woord verwachten, maar dat is het toch wel, als U er

even bij nadenkt hoe dit door de kinderen, met de voeten, met de mond of met een aan de vingers gebonden pen werd getekend en geschreven. Het is een oorkonde waarin U de brug ziet, die geslagen is tussen de R.D.M. en de patiëntjes van het Zuiderziekenhuis."

Hierbij overhandigde onze Arte mij de „oorkonde”. De emotie was hierbij de kleine man te machtig, maar ook ik wist weinig woorden door mijn keel te krijgen. Inmiddels was de tijd snel voortgegaan, dus kwam het einde van het bezoek.

Ik vraag misschien te veel plaatsruimte in ons blad, doch het succes van onze actie mag toch wel bekend zijn. Wij zijn nu gestopt met de inzameling van gelden op een lijst, voor de actie „Henny”. Niemand kan dus met een lijst voor dit doel nog geld uit Uw zak kloppen. Doch wij hebben iets anders: Wij gaan door, zolang wij kunnen, om van U geld los te krijgen om deze zwaar

getroffenen te helpen. Wij hebben hiervoor een plastic pijp, die zijn loopbaan als spaarpot is begonnen bij de bankwerkers van de afd. Montage-nieuwbouw.

U vindt dit misschien een beetje vreemd, maar de daar heersende „lage druk” had reeds gezorgd voor een behoorlijke inhoud voordat de pijp naar het bedrijfskantoor verhuisde, waar de vrije ruimte minder, maar „de druk” groter is geworden. Nu zal het van de tekenkamer W. en andere afdelingen afhangen of het bedrijfskantoor „middeldruk” wordt en de laatstgenoemde afdelingen „hoge druk”, of andersom.

We hopen er nog een triple of een quadruple pijp van te maken, als U begrijpt wat wij bedoelen.

Losse centen worden graag geaccepteerd, doch liefst, nadat ze ingewisseld zijn voor zilver. In het volgend nummer hoop ik weer iets te vertellen over onze actie „Henny” en de R.D.M.-ers. W. J. W.

Aan de werknemers van de R.D.M.

's-Gravenhage, 7 november 1957.
Zuidwal 83

Gemeenteziekenhuizen van 's-Gravenhage.

Mijne Heren,

J.l. dinsdagmiddag hadden wij het genoegen een bezoek te ontvangen van de heer W. J. Wagemaker en de heer Jans, die ons een buitengewoon groot plezier hebben gedaan door ons namens U allen twee prachtige leestafels te brengen, die door samenwerking van het gehele personeel van De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij werden bijeengebracht ten behoeve van onze polio-patiëntjes.

Met vreugde werden de beide heren op de afdeling ontvangen; speciaal werd het medisch en verplegend personeel getroffen door de sympathieke wijze waarop de leestafels werden geïnstalleerd.

Voor deze vriendelijke gedachte en aardige uitvoering stel ik er prijs op allen, die op enigerlei wijze hiertoe hebben meegewerkt of bijgedragen, hartelijk dank te zeggen.

Met de meeste hoogachting,

P. H. Verspijck,
Geneesheer-Directeur
Gemeenteziekenhuizen van 's-Gravenhage

Aan H.H. werknemers van de R.D.M.

Leiden, 19 november 1957.

Zaal voor Polio-myelitis ac. ant. patiënten.

Zeer geachte heer Wagemaker,

Hierbij bevestig ik de ontvangst van het leestoestel, dat wij van de arbeiders van de R.D.M. ten geschenke kregen.

Langs deze weg zouden wij, mede vooral namens de patiënten, onze grote dank willen betuigen voor wat de arbeiders van de R.D.M. hebben gedaan voor deze invalide patiënten.

U zou ons zeer verplichten indien U onze erkentelijkheid zou willen overbrengen aan de arbeiders van de R.D.M.

Ook U persoonlijk willen wij nog hartelijk dank zeggen voor al Uw zorgen.

Met de meeste hoogachting,
namens Dr. T. R. O. Goslings,
R. J. Djajadiningrat, assistent
Academisch Ziekenhuis Leiden

DE BETEKENIS VAN DE

bestedingsbeperking

Het woord „bestedingsbeperking”, dat we elk ogenblik tegenkomen, is een nieuw woord voor een begrip.

Het betekent niets anders dan dat ik niet kan uitgeven als ik geen geld heb.

Het begrip bestedingsbeperking zal zonder enige twijfel in de eerstkomende tijd een grote invloed hebben op het gebeuren in Nederland, zowel in de publieke zaak, in de gemeenschap van onze onderneming, als in het gezin van elke Nederlander.

Het is een bekend feit dat het belangrijker is voor een gulden iets te kopen, dan om een gulden te bezitten. In de oorlog had bijna iedereen gulden, maar bijna niemand had voldoende te eten. In elk gezin was geld aanwezig, maar je kon er niets mee doen. Zoals het is in een gezin, is het ook in de gemeenschap. De Nederlandse staat kan net zoveel papieren gulden of briefjes van duizend laten drukken als hij wil, maar

daarvoor kan deze staat alleen maar iets kopen zolang er iemand gevonden wordt die deze gulden wil aannemen in ruil voor datgene wat de bezitter van die gulden zou willen hebben.

Met andere woorden: De gulden is niets anders dan een middel, dat de ruil van de ene waarde tegen een andere waarde mogelijk moet maken. Een ruilmiddel, om bijv. een week werken te ruilen tegen eten, kleren, huisvesting, enz. of om bijv. onze produkten te ruilen tegen het loon dat wij moeten betalen. Bij één ding hebben we dus allen groot belang, nl. dat er veel mensen zijn, die het vertrouwen hebben, dat ze met die gulden van alles kunnen kopen dat ze nu of later willen hebben. Het streven van iedereen zou er dan ook op gericht moeten zijn dat over tien of over honderd jaar voor die gulden precies evenveel gekocht zou kunnen worden als vandaag. Zo'n gulden noemen wij een „waardevaste” gulden.

Het verstoorde evenwicht

Als we dit bedenken is het duidelijk dat er een zo vast mogelijke verhouding moet blijven tussen het aantal guldens, door de regering gedrukt en in omloop gebracht, en de hoeveelheid beschikbare en gewenste goederen. Als we morgen allemaal 10 x zoveel guldens zouden bezitten, maar de hoeveelheid beschikbare goederen zou niet groter zijn geworden, dan is elke gulden tien cent waard geworden.

Nu is er op dit moment geen gevaar dat de gulden de waarde van een dubbeltje krijgt, maar er dreigt wel het gevaar dat die gulden langzaam in waarde vermindert tot 95, 90, 85 cent enz. Om dat nu te voorkomen, daar er anders een wanverhouding dreigt te ontstaan tussen het aanwezige geld en de aanwezige goederen, zegt de Nederlandse regering: „Beperk Uw bestedingen”, m.a.w., kijk uit dat je niet meer uitgeeft dan nodig is, of weer met andere woorden: „Spaar!”

Onze Nederlandse gemeenschap kan onmogelijk de elf miljoen Nederlanders voeden, kleden, huisvesten, enz. met datgene, wat in Nederland wordt voortgebracht. Wij moeten voedsel, katoen, wol, kolen, olie en noem maar verder op, van het buitenland kopen.

De buitenlandse leverancier wil voor deze levering wel guldens aannemen, als hij zeker is, dat hij voor die guldens weer iets kan kopen, dat hij wil hebben, bijv. een produkt van ons of kleding, of dat hij met die guldens een Nederlandse boot kan betalen, die voor hem goederen bijv. van New York naar Rio de Janeiro brengt. Uiteindelijk kunnen wij dus alleen maar zoveel invoeren als we in goederen of diensten uitvoeren.

Nu was dat een paar jaar geleden dik in orde. Wij, Nederlanders, deden in de vorm van leveranties van goederen en diensten zulke goede zaken dat wij van het buitenland meer te vorderen hadden dan we nodig hadden om onze aankopen te betalen. Wij vormden een spaarpot, de zg. deviezenreserve; we werden welvarend.

Hoe stoppen wij het lek in onze spaarpot?

In 1956 en nog weer in 1957 is het tegengestelde het geval; wij kopen meer in het buitenland dan we hiervoor terug leveren. De spaarpot, de deviezenreserve, gaat eraan. Onze welvaart wordt minder. Het geld vloeit weg. Dat kan onmogelijk zo doorgaan, want óf we komen zo ver, dat dit buitenland twee gulden vraagt voor wat ze tot voor kort voor één gulden wilden geven, óf we kunnen helemaal niet meer terecht. Daarvoor zijn er twee oplossingen: Of wij moeten méer goederen en méer diensten aan het buitenland leveren en niet méer gaan kopen, óf we moeten minder kopen en hetzelfde blijven leveren. Welke van die twee we nu kiezen, in beide gevallen moeten we meer produceren, om dezelfde welvaart te houden.

Nu iedereen die werken kan al werkt, zoals thans het geval is, kunnen we alleen maar meer produceren als we per man of vrouw meer produceren.

We zijn in Nederland over het algemeen geen luie mensen en langer werken zou dus niet zoveel uithalen; wij kunnen dus eigenlijk alleen maar meer produceren als we per man per uur meer voortbrengen.

Dit laatste gaat nu eenmaal niet in een handomdraai. Daarvoor is meestal nodig dat we betere gereedschappen en betere machines krijgen en dat overal het werk zo georganiseerd wordt dat het niet-nodige niet gebeurt. Om deze voorwaarden te scheppen, is er tijd en..... geld nodig.

Bij een afscheid

Op vrijdag 18 oktober '57 nam baas Van Straten, die vergezeld was van zijn vrouw, 2 dochters en 3 zoons, in het stampvolle zaaltje aan het eind van het Verbandlokaal afscheid van zijn mannen. Uit de grote belangstelling bij dit afscheid bleek wel duidelijk hoe

Het allernoodzakelijkste

Daarom blijft er voor het ogenblik niet anders over dan onze ogenblikkelijke behoeften te beperken, onze verlangens wat in te binden, om te accepteren dat er niet zo'n welvaart is als we dachten. We moeten onze bestedingen beperken. We moeten allen onze bestedingen beperken.

Dat nieuwe pak, dat we wilden hebben, moet maar even wachten; voor die bromfiets moet ik nu eerst al het geld maar eens besparen, ik rook maar eens wat minder, de vakantie moet maar eens goedkoper. Dat is wat onze regering van de enkeling vraagt. Aan het adres van handel en industrie zegt de regering: Ga door met produceren, produceer méer, exporteer méer, installeer machines waarmee je per manuur meer doet, maar doe niet aan luxe, stel alle uitgaven, die niet direct wat opleveren uit, geef geen geld uit dat niet onmiddellijk helpt je produktie te vergroten.

De gemeenschap zegt: Ik moet dat voetbalveld, dat ik van plan was aan te leggen, maar even laten wachten. Dat oude postkantoor moet maar wat langer mee. Die wegenverfraaiing moet later maar eens. Maar: huizen moeten er komen, elektrische centrales moeten vergroot worden.

Het spijt me, zegt de gemeenschap, ik kan niet langer subsidie geven op melk en suiker, of je moet er wat meer voor over hebben, of je moet er minder van gebruiken. Zo kan de gemeenschap ook niet eeuwig doorgaan subsidie te geven op de huishuur die de Nederlander betaalt of op de kosten van het bouwen van zo'n huis. De huur moet omhoog of je moet tevreden zijn met een minder goede behuizing. En dan is de gemeenschap er nog niet, ze zal elders bezuinigen, respectievelijk nog meer belasting vragen.

Tijdelijk een pasje achteruit

Dit alles is dus bestedingsbeperking.

Deze beperking in bestedingen geldt voor ieder, voor de staat, de provincie, de gemeente, de fabriek, het gezin en ieder individu. Geef wat minder uit voor het minder noodzakelijke, of geef een iets betere prestatie voor hetzelfde.

Wij Nederlanders hebben ieder voor ons en als gemeenschap net iets te veel verteerd. We hebben zelfs samen schulden gemaakt, omdat we droomden dat we rijk waren. Nu worden we wakker, we zijn nog rijk, alleen niet zo rijk. We moeten het iets minder aan doen!

En hoe lang moet dit duren?

Als we allemaal meewerken kan het betrekkelijk snel in orde komen. Een produktieverhoging van 5 % per manuur is al voldoende. In de tussentijd sparen we zoveel dat onze schulden betaald kunnen worden, doordat we iets minder gebruiken en iets meer exporteren. De industrie spaart zoveel, dat ze die mooie produktiebevorderende machine kan kopen.

We stropen de mouwen weer op, gaan tijdelijk dat pasje achteruit om straks verder te springen! Wij sparen nu, om het straks beter te hebben, we sparen nu, om de toekomst van onze kinderen te verzekeren. Eigenlijk een gemakkelijke en een mooie taak; een taak waar we trots op mogen zijn daaraan te mogen medewerken.

gezien baas Van Straten bij de lassers is. Kernlid Ketting noemde hem zelfs in zijn openingswoord „een 1 A100+ baas”, hetgeen een ander kernlid, Baris, volledig onderstreepte. Beiden roemden baas Van Straten in vlotte toespraken om zijn werklust, kameraadschap en goede humeur, die, zoals zij zeiden, er in zo grote mate toe hadden bijgedragen dat alles in hun afdeling „op rolletjes liep”. Volgens beiden had baas Van Straten nu

echter genoeg gelopen en gesjouwd en moest het er nu maar eens van gaan nemen, ofschoon ze wel dachten dat hij door zijn bedrijvige aard ook thuis nog wel het één en ander te doen zou vinden en er zeker niet onderuit zou komen een werkzaam aandeel te hebben bij het aardappelschillen en/of stofzuigen! Om hem dit wat te vergemakkelijken boden ze hem een handig klapstoeltje aan en een doos sigaren, die de gever aan het eind van zijn speechje vergat te overhandigen, op welk feit hij al zeer rap, nog vóór hij zich had kunnen omdraaien, snedig attent werd gemaakt. Mevrouw Van Straten kreeg bloemen, met de waarschuwing er op te letten dat haar man die niet zou meenemen naar het C.V.V.-terrein om er z'n favorieten mee te huldigen!

Er volgde nog een cadeau onder couvert en, tot groot genoegen van de scheidende, een werkbankje met bankschroef, waarover Van Straten al direct informeerde „of het wel goed gelast was”.

Namens de blikwerkers sprak Guus v. d. Berg enige gevoelvolle woorden, waarbij hij enige voorvallen uit vroegere tijden memoreerde en namen van collega's, die niet meer in leven zijn, in de herinnering terugriep.

Ook elektr. lasser v. Tricht sprak er aardig op los; het ging allemaal heerlijk onbevangen en recht uit het hart, bij alle sprekers. Hij noemde Van Straten „een beste baas” en een trouw lid van de organisatie. Hij sprak uit ervaring, want hij had 21 jaar met hem samengewerkt.

Namens het afscheidscomité sprak W.E.K.-voorzitter Dinkelaar de afscheid-nemende en zijn gezin toe. Het was, zei spreker o.a., wel eens goed het met pensioen gaan van vroeger en nu met elkaar te vergelijken; hij sprak over de nu veel beter zijnde sociale voorzieningen, een beter pensioen bij de R.D.M. dan bij vele andere bedrijven en het door gemeenschapszin ontstane „dubbeltjesfonds”, waarvan hij Van Straten een couvert overhandigde, met inhoud uiteraard. Hij hoopte dat Van Straten een even trouw W.E.K.-lid zou blijven als hij altijd was geweest en wenste hem en zijn gezin nog vele jaren in goede gezondheid toe.

Hierna maakten alle aanwezigen van de gelegenheid gebruik met een handdruk afscheid te nemen van een baas, waarmee zij, dat bleek bij dit hartelijke afscheid wel uit alles, altijd prettig hadden samengewerkt. v.v.

Afscheid van de N.W.

P. v.d. Steen, Pernis

Op 11 oktober namen de bankwerkers afscheid van hun collega P. van der Steen. Bijna alle collega's hadden zich daartoe verzameld in het waslokaal. Ruim 39 jaar heeft Van der Steen de Nieuwe Waterweg gediend en in al die jaren is hij nimmer te laat gekomen, zelfs niet in de jaren, waarin hij de reis van Pernis naar de N.W. per roeiboot maakte. We zullen van hem, als collega, een prettige herinnering bewaren, aan iemand, die voor iedereen klaar stond en wiens werk „af” was. Ten afscheid werd hem een rookstandaard overhandigd, met de wens dat hij deze nog vele jaren in goede gezondheid mag gebruiken als een prettige herinnering aan de Nieuwe Waterweg.

Twee weken hierna, op 25 oktober, nam nog een bankwerker afscheid en wel W. Borsboom, die 36 dienstjaren had. Collega C. van Noordwijk zei dat er een goed vakman en een prettig, serieus vriend heenging. Ook hem werd een rookstandaard overhandigd. In zijn dankwoord aan alle collega's wees Borsboom erop dat men dagelijks nog leert, ook op latere leeftijd. De jongere generatie wees hij op de verantwoordelijkheid die zij, in het vak dat zij hebben gekozen, dragen en vroeg hen verder te gaan in onderling overleg en met verdraagzaamheid.

R. v.d. M.

EEN UITLEENDISCOTHEEK IN ROTTERDAM

Indien de voortekenen niet bedriegen zal Rotterdam, — evenals vele andere grote steden in het buitenland, zoals Brussel, Parijs en Londen — binnenkort als eerste stad in Nederland over een uitleendiscotheek beschikken.

De Stichting „De Centrale Discotheek” wil voor grammofoonplaten zijn, wat een bibliotheek voor boeken is; zij heeft niet het oogmerk winst te maken.

Zij hoopt begin 1958 haar leden, naast het klassieke repertoire, ook platen van zelden uitgevoerde werken ter beschikking te stellen. Verder denkt men aan een afdeling Volksmuziek, een afdeling Literatuur en een Historische afdeling.

Er zullen natuurlijk platen zijn die door hun aard of aantal niet voor de uitleening beschikbaar kunnen worden gesteld. En ook daarin heeft de „CD” voorzien,

door U in de gelegenheid te stellen in alle rust naar deze zeldzame platen uit het „platenmuseum” en Uw andere favorieten te luisteren.

Zij zal daartoe ook een paar avonden per week geopend zijn. Het lidmaatschap is voor iedereen opengesteld. De leden hebben het recht tegen een vaste vergoeding per plaat een aantal platen per week mee naar huis te nemen.

Het oprichtingskapitaal zal op dezelfde wijze worden bijeengebracht als dat van de Discothèque Nationale de Belgique te Brussel, waar een aantal banken en grote bedrijven in het kapitaal hebben bijgedragen. Deze Belgische discotheek werd in november 1956 geopend; zij staat onder de hoge bescherming van H.M. Koningin Elisabeth en heeft zich reeds een reputatie onder het muzikminnend publiek verworven. Men be-

schikt er nu over 7000 langspeelplaten, die, dank zij een goed controlesysteem, in uitstekende staat verkeren. Op 30 november a.s. zal een afdeling in de fabrieksstad Charleroi worden geopend. De belangstelling voor de Discothèque Nationale de Belgique, waarmee de Centrale Discotheek nauwe banden onderhoudt, doet vermoeden dat een soortgelijk instituut ook in Rotterdam de aandacht zal weten te trekken.

De Centrale Discotheek zal naast de ontspanning die zij biedt in het luisteren naar goede muziek, eveneens een educatief karakter hebben. Dit blijkt uit de mogelijkheid om beginnende en gevorderde discophielen-muziekenthousiasten de gelegenheid te bieden de muziek te leren kennen. De platen uit de Discotheek kunnen als illustratie dienen bij het muziekonderwijs en geschiedenislessen op scholen.

En of men nu het liefst naar opera's luistert of Shakespeare wil horen „spelen” door Old Vic, of „Les

Lettes de mon Moulin” door Fernandel wil horen voordragen, of als ethnoloog geïnteresseerd is in een authentieke opname uit Afrika, of als student de oorlogstoespraken van Churchill wil bestuderen — allen kunnen bij de Centrale Discotheek hun eigen genoegens beleven.

Vele persoonlijkheden uit het bedrijfsleven en de wereld van muziek en literatuur hebben hun medewerking toegezegd.

Het Bestuur van de Stichting de Centrale Discotheek wordt gevormd door de heren W. Veder, C. Th. Erwich, Mr. H. L. Benjamins, Ir. C. E. Kampman, L. L. Kolisch en mejuffrouw S. Bessem, terwijl de heer Rob Maas zich met de dagelijkse leiding heeft belast.

Wij hopen in onze kolommen nog nader over de CD te kunnen berichten.

U kunt zich nu reeds als lid opgeven en alle inlichtingen verkrijgen bij de heer Sterk, afd. administratie.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secretariaat: M. P. v.d. Borden, Kortebantstraat 37, Rotterdam

Culturele avond

voor abbonementhouders op zaterdag 21 december a.s. in het Feestgebouw Courzand.

ZANG - VOORDRACHT - PIANO

Medewerkenden: Jetty Cantor
Pierre Palla
Herman Emmink
Wim Verhagen

KLEINKUNSTPROGRAMMA

op 2e kerstmorgen 26 december in de **Groote Schouwburg (Zuid)**. Aanvang 9 uur 30, en op 2 januari in het **Passage Theater te Schiedam**. Aanvang 20 uur.

Medewerkenden:

Christine Spierenburg, sopraan (operette)
Herman Emmink, bariton (operette, radio- en grammofoonreportage)
Jetty Cantor, Hollandse en Weense liedjes en conférence
Julia de Gruyter, Vlaamse voordracht
Pierre Palla, piano
Ballet Escapada (uit het Scapino ballet)

Een zeer gevarieerd en populair kleinkunstprogramma, gebracht door bekende radio- en televisie-artiesten zal onze leden een genotvolle ochtend en avond bezorgen.

De toegangsprijs bedraagt f 0,60 per persoon.

Toegangsbewijzen zijn, voor zover beschikbaar, op vertoon van het lidmaatschapsbewijs in schafttijd (12.30-13 uur) verkrijgbaar aan het loket van de Loonafdeling en in het schaftlokaal N.W. van 9 tot en met 13 december en op 16 december. Op 16 december hebben de leden, die de kaarten door nachtwerk niet eerder konden afhalen, voorrang.

Iedereen krijgt een gereserveerde plaats. Bij de ingang van de zaal wordt een envelop met 2 plaatsbewijzen ter hand gesteld.

Enkele wenken voor de bezoekers aan de Ijsrevue Holiday on Ice 1958

Zorg ervoor dat U vóór acht uur in de zaal bent. De Ijsrevue begint precies om 8 uur. Komt U na acht uur binnen, dan is dit hinderlijk voor de kijkers, terwijl het bovendien moeilijk voor U is Uw plaats te vinden. De zaal is reeds om kwart over zeven geopend.

De leden die per bus komen moeten zich na afloop van de voorstelling naar het Ahoy-parkeerterrein begeven, waar hun bus klaar staat. Let er op, dat U in dezelfde bus stapt die U naar het Ahoy-gebouw heeft gebracht.

Degenen, die plaatsen „balcon” hebben, gaan in de hal direct links of rechts de stenen trap op naar boven; fauteuil, fronttribune, reserve, blok A en de rijen 3 t/m 19 gaan door het middenpad tot aan de ijsvloer en dan links of rechts. De rijen 20 t/m 28 links en rechts gaan in de hal links en rechts buiten de tribunes om, de 2e of 3e trap links of rechts omhoog.

Let goed op als U een toegangsbewijs hebt ontvangen of dit links of rechts is; dit is voor een vlotte gang van zaken uiterst belangrijk.

Mopper niet wanneer U op een hoekplaats achter Uw vrouw of verloofde komt te zitten.

St. Nicolaasfeest Kleuterschool

Wij maken de ouders van de kinderen, die in de Kleuterschool het St. Nicolaasfeest vieren, erop attent dat om 2 uur het feest begint en niet om 3 uur, zoals in de vorige Wekker is vermeld.

Tijdens de op maandag 11 november j.l. gehouden buitengewone ledenvergadering werd besloten dat de werkende leden van 16 jaar en ouder voortaan f 0,20 contributie meer zullen gaan betalen, zodat deze nu f 1,— per maand wordt.

Voor kinderen onder de 16 jaar wordt de contributie niet verhoogd; deze blijft dus f 0,60 per maand.

Het bestuur

ZWEMMEN

DANKBETUIGINGEN

Ondergetekende betuigt langs deze weg zijn hartelijke dank aan het personeel uit de draaierij voor de prachtige fruitmand, tijdens zijn ziekte ontvangen.

G. A. Boeke

Mijn welgemeende dank aan het bestuur en de leden van W.E.K. voor de prachtige schaal met fruit die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

F. J. Driessen

Zeer getroffen door de vele bewijzen van deelneming met de vreselijke slag die mij trof door het verlies van mijn geliefde vrouw, betuig ik voor dit medeleven mijn hartelijke dank.

Het heeft mij in deze moeilijke dagen veel steun gegeven.

J. v.d. Steen

Op 5 oktober 1957 nam de heer

A. J. JUNG,

portier, geboren 14 jan. 1890 en wonende Parallelweg 230 A te Schiedam, met pensioen afscheid van de N.W., waar hij van 20 april 1943 af werkzaam was.

Op 12 oktober 1957 ging de heer

P. VAN DER STEEN,

draaier, geboren 24 juli 1892 en wonende Murraystraat 40 te Pernis, met pensioen. Hij was van 14 november 1911, met een aantal onderbrekingen, tot 26 november 1936 bij de R.D.M. en daarna bij de N.W. werkzaam.

Op 19 oktober 1957 verliet de heer

J. VAN STRATEN,

werkmoeester electr. lassers, geboren 1 april 1892 en wonende Frans Bekkerstraat 2 B te Rotterdam, met pensioen de R.D.M., waar hij van 25 mei 1936 af werkzaam was.

Op 20 oktober 1957 gingen met pensioen de heren

W. BORSBOOM,

bankwerker, geboren 19 september 1892 en wonende Van Riebeckstraat 6 te Vlaardingen, die van 4 juli 1921 af, met één onderbreking, werkzaam was bij de N.W.

H. MEESTER,

kalofater, geboren 7 juli 1892 en wonende Pastoriedijk 40 te Pernis, die van 1908 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M. en de N.W.

Op 2 november 1957 gingen met pensioen, de heren :

A. C. J. CORVELEYN,

koker, geboren 25 juni 1890 en wonende Kamerlingh Onneslaan 137 A te Schiedam. Hij was van 8 februari 1921 af werkzaam bij de N.W.

W. A. FEELDERS,

brander, geboren 14 oktober 1892 en wonende Pieter Langendijkstraat 42 B te Rotterdam, die van 25 augustus 1919 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

A. VAN DER HORST,

ketelmaker, geboren 5 augustus 1886 en wonende Oldegaarde 966 B te Rotterdam-Pendrecht, die van 16 juli 1919 af werkzaam was bij de R.D.M.

D. VAN DER VAART,

bikker, geboren 3 november 1891 en wonende Röntgenstraat 26 B te Vlaardingen, die van 24 februari 1936 af met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de N.W.

T. A. VAN DER WOERDT,

timmerman, geboren 23 juli 1892 en wonende Ringdijk 113 te Ridderkerk. Hij was van 1915 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

Op 9 november 1957 werden gepensioneerd, de heren :

P. DEN HARTOG,

elec. kraandrijver, geboren 26 oktober 1892 en wonende Struweel 78 te Rotterdam-Z., die van 24 maart 1914 af werkzaam was bij de R.D.M.

F. VAN DER HOEK,

timmerman, geboren 9 augustus 1892 en wonende Dordtsestraatweg 759 B te Rotterdam-Z., die van 9 juni 1914 af werkzaam was bij de R.D.M.